

Voicu Bojan

Hörcsögmesék

Illusztrálta Jánosi Andrea

Koinónia • 2012

Mese a hörcsögről, aki azt se mondta: müüü

Volt egyszer egy foltos hörcsög, akit a gyerekek Tehénkének neveztek, pedig igazából fiú volt. Puha volt és engedelmes, lassan, már-már túlzott óvatossággal mozgott az emberek világában. A ketrecében volt ugyan egy kis inox kerék, amin remekül lehetett volna szaladgálni, de már régóta nem használta. Amikor kicsi volt, órákon át gyakorlatozott rajta, a kereket minduntalan újra meg kellett olajozni, hogy ne nyikorogjon. Főleg éjszaka ne, márpedig a hörcsögök olyankor tornáznak a legszívesebben. Egy szép napon rájött, hogy a kerék nem viszi sehova, így aztán nem szaladgált rajta többet. Aludni viszont nagyon szeretett. Mindig egy fekete rongydarab alatt kuksolt, amelyhez fűrészpap tapadt. Néha olyan jól elbűjt, hogy úgy tűnt, nincs is ott.

Vasárnap volt, és a gyerekeknek sehogy sem állt oda az eszköz a másnapi iskolára. A matematikát és a románt se nagyon szerették. Sőt, a zenét sem, mert egyedül kell szolmizálni az osztály előtt, és a tornát sem, mert az öltöző rendetlen és hideg, a medicinlabdák pedig nem pattannak. Általában nem volt kedvük semmi olyasmire, amit a nagyok „komoly dolognak” neveznek. Az egyetlen, amit igazán komolyan vettek, a játék volt. Így hát eszközbe jutott, milyen szép is

lenne, ha a Tehénke nevű hörcsög bár egyszer azt mondaná, hogy múúú. Bár egyetlen egyszer. Úgy, mint egy kis tehén, kissé ferdén előrenyújtott nyakkal és összeszorított szájjal.

Óvatosan tenyerükbe vették hát, és minden oldalról alaposan megvizsgálták. Simogatták, dédelgették, a nagyobbik fiú pedig összeszorított fogakkal, gyönyörűségtől lehunyt szemekkel még az arcához is simította. Hátára fordították, és mélyen belenéztek a szemébe, pont úgy, ahogy a hörcsögek nem szeretik: Gyere, mondd, hogy múú! – biztatták, de úgy tűnt, a hörcsög nem érti az emberek nyelvét. Csak ült a nagyobbik testvér összeszorított öklében, egyik rózsaszín lábacskája kikandikált a gyerek ujjai közül.

– Ha csak egyszer mondaná, hogy múú, felléphetnék vele a cirkuszban! – mondta az Őcs.

– Igen, de amilyen kicsi, nem vennék észre. A cirkuszban az emberek messze ülnek a porondtól, mert félnek a bohóctól meg a tigristől. Arról nem is beszélve, hogy néma csendnek kellene lennie a cirkuszi sátorban ahhoz, hogy hallani lehessen – jelentette ki bölcsen a Nagy.

– Akkor nem éri meg. Egy hörcsög nem tud hangosan bögni. Még ha tudna, sem hinnék el – zárta le a témát okosan a Kicsi.

Aztán arra gondoltak, talán nem volna rossz ötlet egy kicsit megnyomni a hörcsög hasát. Csak hogy lássák, mi lesz. A kis állatra vékony kötelekként rászoruló ujjával a Nagy óvatosan megnyomta a hörcsög hasát. Az állat kapálózott egyet a hátsó lábával, megrezgettette a bajuszát, kimeresztette a szemét, gyorsan jobbra-balra fordította

a fejét, és azzal annyi. Egyetlen
ciccenés se hallatszott. A gyere-
kek csalódásukban mindenfé-
le játékot kipróbáltak rajta,
mint a talicskázás, két lá-
bon járás, csiklandozás az
állá alatt, vagy megint az
arcukhoz simították a
világ legpuhább bun-
dáját. Egy ideig még
teszegették egyik
kezükből a másik-
ba, simogatták a

— |

buksiját, adtak neki egy darabka almát, egy puszit, majd visszatették a ketrecébe. A Tehénke nevű hőrcsög, akit kifárasztott ez a sok furcsa testmozgás, kúszva indult szeretett, éjfékete rongyoskája alatti fekhelyéhez.

Aznap a gyerekek azt sütötték ki, talán könnyebb lenne rávenniük egy tehenet arra, hogy cincogjon, mint egy hőrcsögöt arra, hogy azt mondja: múúú! Hm, majd elmennek ők a nyáron falura, ott majd kipróbálják Simi bácsi foltos tehenével. Lehet belőle valami! Szuper lenne, még egy rövid, alig csuklásnyi *cín* is!

Tartalom

Előszó	5
Mese a hőrcsögről, aki azt se mondta: múúú	6
A makulátlan kölykök meséje	11
Speedy – szökés a vödörbe	15
Hogy alkotta Isten a hőrcsögöket?	20
Tigris, a cseppet sem vadállat	24
Johnny költözik	29
Kismocskok egészségesen étkezik	34
Mit írnak a hőrcsögök?	39
Eta rózsaszínben látja a világot	44
Zárszó helyett	49
A bádobgyogós sárkány	51